İSTANBUL BULUTU

ARİF DAMAR

İSTANBUL BULUTU ARİF DAMAR

İSTANBUL BULUTU

İ S T A N B U L M A T B A A S I
Nuruosmaniye caddesi No. 90 - İstanbul

ARİF DAMAR

İSTANBUL BULUTU

ŞİİRLER

1958

Resimler:

EREN EYÜBOĞLU

Kapak yazısı:

SAİT MADEN

SUNU

İlle görmek için mi beklenir güzel günler
Beklemek de güzel

Mustafa Kemal

Bakın gene konuştu duyuyorum

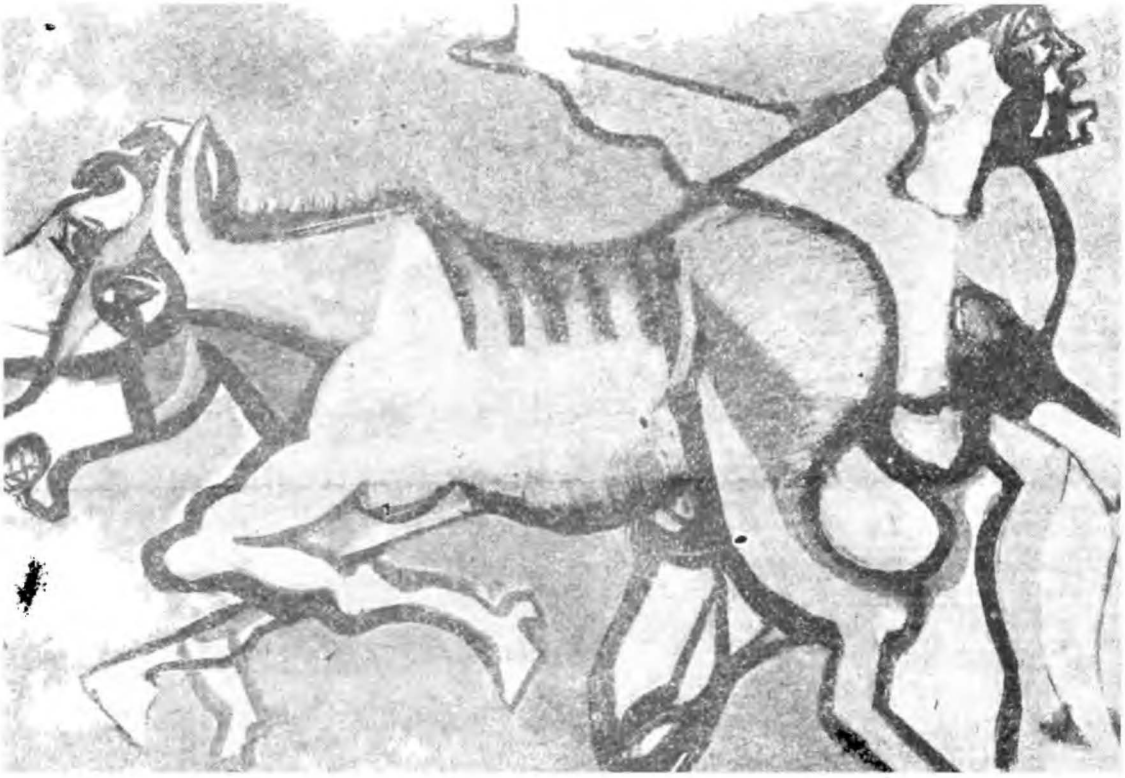
O D

Yazdan kalma günler getirirsin kara kış içinde
Bir serçe dala konar gibi güzel her söylediğin
Don vurur kırağı çalar evrenimi
Yüz güvercin pırr demiş uçmuş gibi irkerim her gidişinde

Kulağımı çınlatan aşımı kotaran söklüğümü diken
Od düşer su serpersin içime
Şaşırsam sesini duyarım
Deniz kıyılarısın ağustos güneşinde

IŞIRKEN

Günün güzelliği üstünde
Bütün güzelliği üstünde
Dünlerden kalan üstünde
Yarın gelecek üstünde
Gücü kuvveti üstünde

ENİKONU

Pencereye pencere hey pencere derim ne gücenir ne eder
Sokağa sokak hey sokak derim o da öyle
Gün geçer hey gün geçen gün derim güle güle
Darılır enikonu

Aklım var düşünürüm iyi kötü
Basıp giderken çamaşır iplerinden ikindi güneşleri
Girin bakın
Evinizi serin tuttum çocukları güleryüzlü

GİTME KAL

Nice nice acıları aklına getir
Bunca yoksulluğu aklına getir
Gözyaşlarını aklına getir
«GİTME KAL» var yok dinlemez bir çocuk isteğidir
Gitme aklına getir

Kıraç mı kıraç toprakların üstüne
Güneşler açar yağmurlar kesilince
Çırıl çıplak kayada yeşerir incir ağacı
Dağların kuytusunda bir uslu çiçek
Dağıtır mavisini kendi kendine
Gitme beraberlik içinde
Nasıl sevinirdik aklına getir

Herşeyi herşeyi aklına getir
Gece yarılarını aklına getir
Söylediklerini aklına getir
Sinsi yağmurlar yağıyordu
Soğuktu
Yaktığımız ateşi aklına getir

Nelerden geçiyorsun aklına getir
Gitme dünyamızın her yerinde
Yorgun eller gülleri derleyince
Ellerin sevincini aklına getir
Güllerin sevincini aklına getir

Ne çok severdik seni aklına getir

İstanbul Bulutu

Bulut gelir pare pare
Ada'da Moda'da ak
Haliç üstünde kara
Topkapı'da karışır kayıplara

RUBAİ: 1

Bir elim ekmekte bir elim sende
Bir elim gerçekte bir elim sende
İki el bir baş içinmiş masal
Bir elim gelecekte bir elim sende

AFRİKA GÖKLERİNDE ÜÇ PARÇA BULUT

1

Sizin payınızda gözüm yok hiç yok
Yok demirde petrolde gözüm Nil'de yok
Sıcağı sıkıntısı düşen payıma
Denizi yok Afrika'nın gökyüzü yok bulutu yok
Gözleri var olsa olsa kirpiği yok
Tek güneşleri kalmış elinde avucunda

2

Uzun yağmurlarda ıslanmak istiyorum
Çok uzun yağmurlarda
Hint yağmuru Çin yağmuru olsa olsa
Bu beynime çakılan güneşi Afrika'nın
Bu çöken koku hürlüğe suya
Uzun uzun yürümek
Uzun çok uzun yağmurlarda

3

Afrika'nın yağmuru kendine yetmez
Güneşleri bol yağmuru yetmez
Bunu şiir sanmayın bulut bu
Ozan işi yağmur bulutu
Yağacak Cezayir'e gider gitmez

B E Y İ T

Bir de 46 da böyle aldandı ağaçlar
Çiçekler yandı soğuktan cız etti içim

BEKLERKEN

8 lere 9 lara alanda
Gün ışıyıncaya pencerede
Alan oldum pencere oldum
Ben vurdum 8 de 9 da
Ben ışıdım

ÇAĞRI

Gel de cemreler düşsün havalarıma
Toprağıma suyuma

İSTANBUL İÇİN

Kulaklarımızda uğultusu
Bir büyük bir uzak şehrin
- Bazan hemen şu dağların arkasındaymış gibi —
– Geçtiğimiz yerler unutuldu —
Bir takım sesler geliyor kulağımıza
Bir büyük
Bir uzakta kalan şehirden
Hayat orda tıkır tıkır yoluna devam ediyordur
Bizsiz tramvaylar gene dolu
Bizsiz palamutları çıkar denizinden
Bizsiz döner çarklar
Filimler şarkılar değişir bizsiz
Geçip barakalarımızın biraz ilersinden
O tarafa doğru gider tren
Üç gün üç gece sonra varacaktır
Bir büyük bir uzak şehre

Bir büyük bir uzak şehrin
Geçende bademleri çiçek açmış
Paltosuz geziyormuş paltosu olanlar
Nerdeyse toprak uyanacakmış

Çek kara tren çek
Gidişin kimleri sevindirecek
Seninle gider hasretimiz
Seninle gider kara kara satırlar
Selâmlar seninle gider
Bize ümidi sen getirirsin
Bize sen manzaralar sesler yün çoraplar getirirsin

Günlerin en çekilmez tarafı budur asıl
Nasıl geçer deriz nasıl
Sesler daha yüksekten gelir
Caddeleri daha geniş
Işıkları daha parlak
İnsanları daha güzel gelir
Bir büyük bir uzak şehrin

Kederde yalnız kalarak
Ayaklarımızın sızısı diner

Mart/1948

YOL YORGUNU

A Ğ I R

Orada ağır bir şey var
Sesin üstünde çok ağır

Şurada ağır bir şey var
Gözün üstünde çok ağır

Burada ağır bir şey var
Sözün üstünde çok ağır

YOL YORGUNU

Bana bir türkü öğretsen
Ayın aydınlığında söylesem
Gecenin karanlığında söylesem
Yağmurlar yağınca söylesem
Toprak uyanınca söylesem
Bana bir türkü öğretsen

Bana bir türkü öğretsen
Beraber olunca söylesem
Ayrı kalınca söylesem
Seni unutunca söylesem

Bana bir türkü öğretsen
Geldiğim yerlere ergeç dönebilsem
Sevebilsem her şeyi yeniden sensiz
Sensiz vazgeçebilsem
Gece demesem gündüz demesem
Kimseleri dinlemesem
Hem yürüsem hem söylesem
Hem söylesem hem yürüsem

«ANNA FRANK'IN HATIRA DEFTERİ»

Biz çok
Biz hep
Böyle erken böyle erken
Kolay değil gün ışığı
Elimize dokunmadan

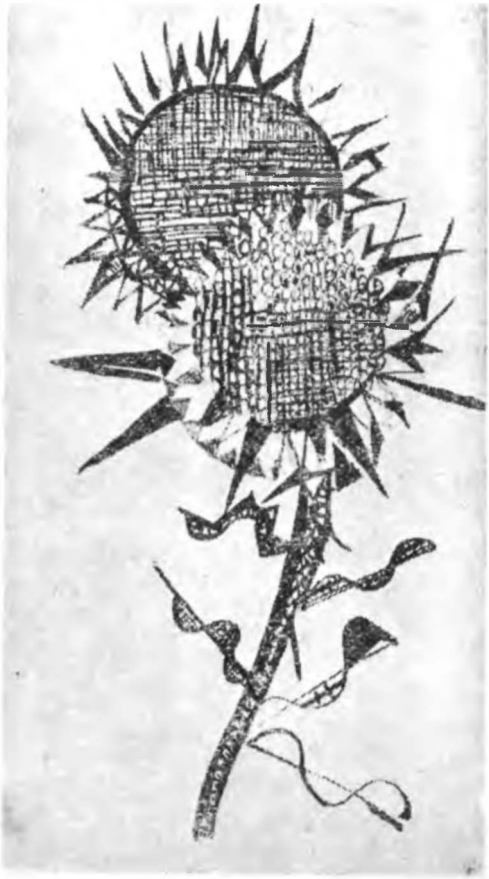
Biz hep
Biz çok
Geç vakitler geç vakitler
Kolay değil gel de dayan
Kolay değil gel de dayan

AYDIN HALİ

Biri öbürüne bir şey söyledi
Öbürü bak sen dedi
Bir şey daha söyledi
Bu kadar olur dedi
Bir şey daha söyledi
Vay anasını dedi
Öbürü birine bir şey söyledi
Biri öbürü öbürü biri

RUBAİ: 2

Ak elle az şey edinmedim geceden günden
Geriye bir şey kalır birkaçını kaybetsem
Açlıklarda açıkta korudum yıllar yılı
Bir şey var yokluğunda hiç bir şey kalmaz benden

DÜŞÜ ETİN TIRNAĞIN

Mehmet gülüyordu
Dağlar mehmet taşlar mehmet
Dağ taş gülüyordu

G E C E

Sarhoştu aylmış ağlıyordu
Gönlünce yaşanuyordu ağlıyordu
Güçsüzlüğüne ağlıyordu
Korkusuna ağlıyordu
Utanıyordu utanıyordu
Camlarda ortalık ağarıyordu

A Ğ I T

Aklıma bile gelmezdi
Kimselerin gelmezdi
Hep
Hep de böyle öldük bildim bileli
Umudu hiç yaşamadan
Irak yoksul yabancı akşamlarda
Durup dururken
Durup dururken önümüzdeki günler güneşler
İnce su varamadı bir türlü denizlere
Hanidir hani
Ölenle ölünmezmiş denir
Aslı yok ki

GÜVERCİN KANADIYLA

Güvercinin kanadını kırdılar
Ak kanadını yarı yolda
Selâmım boyandı kana
Selâmım boyandı kana

YARINDAN TEZİ YOK

YARINDAN TEZİ YOK

Ben yalnız tarlada mı başak
Denizde mi balığım yoksa
Bu esen ne biçim yel yapraktan sudan
Poyraza mı çevirdi hava

Kötü günler mi geçti ben görmeyeli
Ben de acılar mı kattım acıya
Bu yol o yol değil mi söyleyin n'olur
Çıktığım yol giden yol hürlüğün yolu

C A B A

Bu çağın böyledir sevisi
Mutlu etmez cabadan

Kem göz kıskanır
Hoyrat elde yağma olur kıvancı
Gideni genç ölümünden

İlgi güven varı yoğu
Yoksun kalır yetmez gücü
Kimi çağrılır türküsü
Kimi bağlı eli kolu

Gözlerimi saklarım gözlerimden

Sevmişsin bir kez
Geçsen geçilmez

Böyledir çağımın sevisi serüveni
Bekler sessiz soluksuz günler günü
Dinlenir yayıla yayıla
Kemiklenir duru duru

RUBAİ: 3

Hürlüğü var edenler var etmediler mi düşün
İletenler sana kadar iletmediler mi dilşün
Türküsüyle yetinmenin övünecek yanı yok
Kapıları itenler itmediler mi düşün

B E Y İ T

Akıl ersin ermesin sevdama
Senden yanayım dedi yeşeren dal senden yana

BELLİ BELİRSİZ

Gecelerin berisinde bir kapı
O kapıyı açtım kaç başka kapı
Kaç çıkmaz sokaktan sonra bu sokak
Bir gerçeğin öyküsü
Yüzyılların öyküsü
Yapraktaki yeşil boya kaç güneşin
Bin düşten arta kalır
Elle tutulan gözle görülen
Çok erkeğin çok kadının çabası
Belli evren belirsiz evren

ORTANCASI

Sakız leblebisi kokuyor avuçları
Gözlerinde Rönesans gülüşü Ortaçağlı

B E Y İ T

Çektim kahvedeğirmenlerinden çok ince ama kahve
değil
Vız gelir değirmentaşı öyle bildiğin gibi değil

EN ÇOK

Savaşlarda en çok kutlukta kuranda
Benimdir yeryüzü geniş gökyüzü

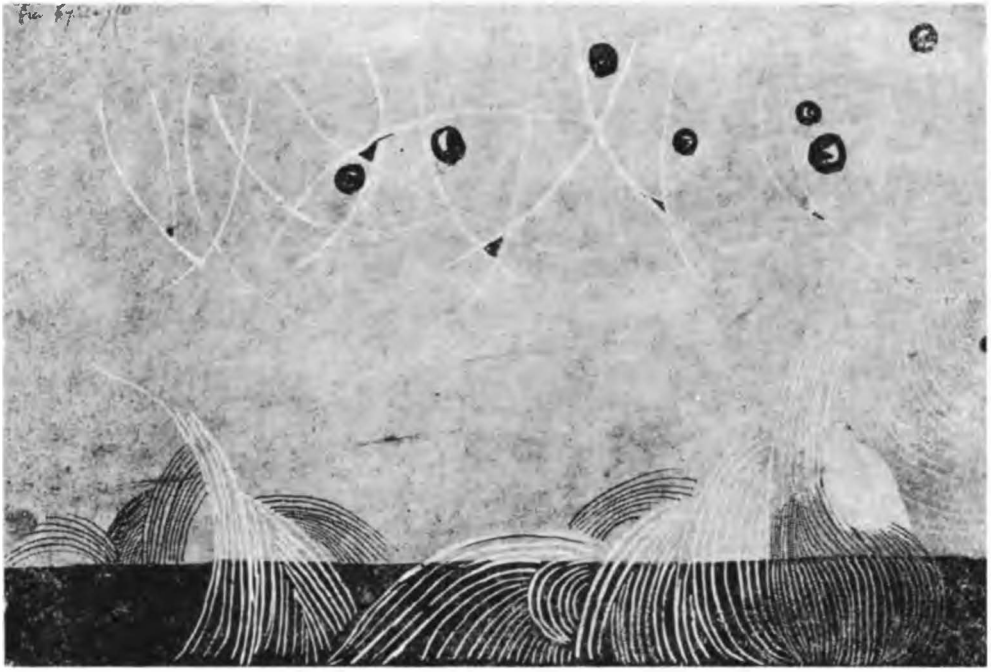
Bir yandan narlarım çatlar incirlerim ballanır
Kentlerim yanar yıkılır bir yandan
Düşer akarsularım düşman eline uzun uzun
Ortalıklarım kararır karlarını erir dağbaşlarında
Uzanır akşamlarımın sessizliğine ölülerim genç genç
Yapraklarımın yeşili çocuklarımın betibenzi uçar gider
Bıçak bıçaktır yabancılar doğduğum büyüdüğüm yerlerde
İnsanlarım çekilirler gerilere gerilere

Parçalanır parça parça karlarımın duru beyazı
Haritalar çizerim boyuna sabahları akşamları

Anılarım
Anılarım durur mu sanıyorsunuz öyle eli bağlı
Anılarım ayağına tez döğüşken hırçın
Anılarım diken diken
Anılarım tutar dağın yolunu kimseleri beklemeden
Dursam yakamdan çekip götürürler beni çocuk olmayın

Benimdir yeryüzü geniş gökyüzü
Dağlarına ilişmesem de
Bulutlarımı sürükleyip başka göklere
Yağmurlarımı dudakları çatlamış kadınlarım için
Şakır şakır yağdırırım bardaktan boşanırcasına
Yorgun ordularımı görünce
Irmaklarımın yatağını değiştiririm
Yüksek ormanlarımı az mı söktüm Afrika'dan Amerika'dan
Diktim yurtseverlerin yolu üstüne tek tek

Akan suyunu bilmem
Uçan kuşunu toprağını bilmem
Uyuduğum olur Asya illerinde Afrika
Bende uyanır Asya Afrika
Alaca karanlıkta
Yarı gecede
Savaşlarda en çok kıtlıkta kıranda

SATRANÇ

Yaşantısız ozan harcı toy gökçe-yazın
Yalan mı gerçek mi yerilen
Mutsuzu mutlu eden bir çift yalın söz
Seç akı karadan seçebilirsen

Yan çizmek direnmeye kaçış çevreden
Taş oynanır mı gelişi güzel
Oysa çalışkan eller yönünden
Denenmiş en yavuzu satrancın

Taşıma suyla dönmez değirmen
Bilimsiz kural vezir açmazı
Çıkmaz sokakların görünen köyü
Ya korkulu düş ya çoban matı

Kara düzen kötü kişi kof evren
Yok-gönülde umudu uyandırırsan
Güller bir beyaz beyazdan
Seviler bir güçlü güçlüden

Vurmasına lodos vurur ayağını

GÜVERCİN

Güvercin
Dursa da yürüse de güvercin

İÇİNDEKİLER

İSTANBUL BULUTU

Sunu (Beyit)	7
Mustafa Kemal	8
Od	9
Işırken	10
Enikonu	13
Gitme Kal	14
İstanbul Bulutu	18
Rubai 1	19
Afrika Göklerin Üç Parça Bulut 1, 2, 3	20
Beyit	23
Beklerken	24
Çağrı	24
İstanbul İçin	25

YOL YORGUNU

Ağır	29
Yol Yorgunu	30
«Anna Frank'ın Hatıra Defteri»	35
Aydın Hali	36
Rubai 2	37
Düşü Etin Tırnağın	38
Gece	39
Ağıt	40
Güvercin Kanadıyla	41

YARINDAN TEZİ YOK

Yarından Tezi Yok	45
Caba	46
Rubai 3	48
Beyit	49
Belli Belirsiz	50
Ortancası	51
Beyit	52
En Çok	53
Santranç	59
Güvercin	61

Arif Damar'ın öbür şiir kitabı:

GÜNDEN GÜNE **1956**

2,5 LİRA